

Kihasználatlan lehetőségek

Legalább fel eszendeje utazagom Szentgálon keresztül. Az egyik utcánkon, ahol az autóbusz elfordul Veszprém felé, jókora hirdetőtábla — egy „Ver-senytíradó” — hirdeti hónapok óta boldog-boldogtalannak, hogy Szentgálon — legalábbis a ver-senytíradó tanúsága szerint — az égegráda világon semmi, de semmi nem történik. Belekibál az a tábla az ember szemébe, szinte útonlóskodik azzal, hogy: ládó, vándor? Nálunk nincs semmi érdekese!

Keszthelyen, a városi tanács előtt ugyancsak megismerkedtem egy hirdetőtáblával, amelyikre azt a titlust írták, hogy „A város heti híradója”, megjelenik hetente. Olyan igentelentül-igen nagyon büszke voltam erre a táblára, hogy majdnem megírtam festő-ötömöt. Egy héti! Mert, egy hét múlva már nem voltam olyan büszke. Egy hónap múlva meg már csak mérges voltam. A Heti Híradó ugyanazokat a térszámokat tartalmazta, mint egy hónappal azelőtt.

Csabrendeken remek kiállítás rendezték a termelőszövetkezet életét, eredményeit bemutató képek, grafikonokból. A pozitívumokból Helyes is, nagyon örültem is annak, amit láttam. An-nál kevésbé lelkesedtem azért, amikor megírtam, hogy külön-böző okok miatt, tervkészeik vannak — s erről, ennek okáról már nem beszélnek a szemléltető agitáció szavával az embereknek.

A Pápai Textilexár, a Füziói Nitrochemia remek, valóban agitatív, mozgósító képei, feliratai, versenytáblái láttam önkéntelenül felvibólni az emberben a gondolat: miért nem használják ki felirataink, szövegezeink a szemléltető agitáció adta lehetőségeit, miért nem élnek azzal a nagyon komoly adottsággal, amellyel sokkal meg tudnák könnyíteni jörszór nagyon is komoly fejlődést okozó feladatait megoldását.

Miért is van olyan nagy jelentősége a szemléltető agitációnak?

A leggyorsabban ható mód-szer egyiké. Eszközei — ha azok-kal hozzáféréssel bannak — annyira kiterjednek és meggyőzőek, annyira felhívják magukra — il-letve a közönség tenyére — a figyelmét, hogy nem lehet mel-lettük csak úgy elmenni. Tud-másul kell venni, foglalkozni kell vele, el kell rajta gondolkodni! Az agitáció egyik legfontosabb jellemzője a figyelem, az érdeklődés felkeltése, s ez a szemléltető agitáció egyik legértékesebb adottsága.

Formái rendkívül változatosak, színesek és kiterjednek, rendkívül erősen hatnak. Gondoljunk csak a színes, feltűnő, forgalmas helyen elhelyezett plakátokra, rajzokra, fanyképekre, hirdetőtáblákra. Egy — a környezetől élesen elütő — felírás, kép, rajz, plakát, milyen kíváncsisá vá tesz, bennun-keti Mennyire érdekelt, hogy mi van rajta? Kit ábrázol, mit ábrázol, miért?

Felsohatalatlan azoknak a lehetőségeknél, a szemá, amit és ahogyan közzétehetünk az emberekkel, a szemléltető agitáció segít-ségével. Nézzünk meg csak néhány példát! Mihaltyán egy kiszá-tá-ból álló brigád dolgozik a sertés-tenyésztésben. Tizenhat-tízennyolc évesek. Havi jövedelmük kétszer forint körül mozog. Néhány fia-tal elemt segédmunkásként erre-arra. Havi jövedelmük talán elei az ezer forintot. Lehetne ezt raj-zokkal, képekkel, alatta ügyes aláírásokkal ábrázolni és egy idő-re a nagyközönség elé vinni? Be-széljenek ezek a rajzok, képek? Kell külön „broúra” melléjük, hogy miről is van szó?

Piacra járnak az asszonyok elé

napot — még ebédet sem tudnak ilyenkor főzni! — nincs munka-egység. Mit veszítenek egy nap, egy hét, egy hónap, egy év alatt? Hány tízezer forintot veszít a kö-zösség? Hány hold teljes megmí-velésre lenne ez a munkaidő ele-gendő?

Egyesek csak a kötelező mun-kaegységet teljesítik, vagy még azt sem. Mit és mennyit veszít-het emiatt a termelőszövetkezet? Mit jelentene minden egyes szö-vekezei tag szempontjából, ha az átlagos munkaegységét min-denki megszerzné? Mennyivel lenne több termés, több jöve-lem?

Miért érdemes állattenyészté-sel foglalkozni, saját erőből bizto-sítani az alapanyagot a házilda, a főzésiállománny részére? Melyek a feladataink?

Es a példaképek, a követendő, azok munkamódszere, tapasztala-tai? A közösség élete, fejlődése, tervét, azok megvalósításának út-ját, eszközeit? Hogyan van most, hogyan lehetne jobban? S ami helytelen, miért helytelen, hogyan lehetne rajta a leggyorsabban változtatni?

A más kell szolgálnia,

a holnap feladatára kell mozgo-sítania a szemléltető agitációnak. Képnek, rajznak, humornak, dí-csestetnek és bírálóknak, elisme-résnek és jelkesítésnek. Felhívni a figyelmet arra, ami jó, ami a legfontosabb. Elismerni és tudato-sítani az eredményeket, a jókat, a kiválóakat. Támogatni és egyen-gezni az utat, a megvalósítandó utat, tanácsokat adni, módsze-reket ismertetni. S mindezzel min-denkor az akkori embert, a hol-nap céljainak megvalósítását szol-gálni. A termelés és a termelő-kenység emelése mozgósítani, a tervet teljesítésre, az önköltség csökkentésére buzdítani, bizonyi-tani ezerszer és ezerszerképpent: kell, szükséges, lehet és így lehet! Tudatosítani, hogy enélkül las-sabban lépünk előre. Hirdetni bátran az igazunkat, s azt is, hogy nem kevés a mi jászunk bá-tor, derék harcosainak a száma. Ebben tartani az egységesség ver-senyzellemét, a versenyt, ame-lyiket nem egymás ellen, ha-nem egymásért és „magunkért” kell újra és újra magas színvo-nalra emelni, táplálni, hogy min-denki áttörődjön a lendület-től. A magasabb hozamokért, ter-mésért, gabonáért, cukorépért, hú-sért, gyümölcsért, ipari nyersa-gyakért, saját élet-színvonalunk emelésért.

Ki, hogyan csinálja?

Talán erre a kérdésre a legszisz-temibb, legmeghatározóbb a fe-ladat: a legmeghatározóbb — a leg-kezdőbbek segítségével — mi-nél többet! Tanárunk, tanítók, raj-zolók, fanyképezni tudó és szerető emberek, írni és olvasni tudók né-pes tábor. Egyetért, előbb szük-séges hozzá: legyen felkészült, aki valójában felkészült. Akinél ez a legtöbb, a legfontosabb, a min-legelőbb megélőző, példamutatá-sa, szövekezei feladata. Járva-dalmi munkája. És legyenek se-gítői! Sokan, nagyon sokan, első-sorban a szövetkezet, a párt, a község vezetői, akik legalább az ötleteket adják, akik legalább azt biztositják, hogy a felkészült, soha ne maradjon, egyedül! Olyanok, akik sohasem feledkeznek meg a szemléltető agitáció fontossága-ról, annál inkább sem, mert fölülk-is számon kéni időnként a szövet-kezet, a párt, a tanács vezetősége: mit is tettek érte?

Nem képelem, hogy a köpes, raj-zos, grafikusok, ezektől szemléltető agitáció megvalósítása, a mű-velés, rendezés ápolása. S, hogy megéri, arra az iparban is, a me-zőgazdaságban is, életünk minden területén számtalan példát adókat bizonyítsanak. Szav, jelkesedés, akarat és a jövő harcos szeretete szükséges hozzá.

V. L.

Ankétok — mezőgazdasági szakírók részvételével

A múlt évi jó tapasztalatok után idén is megrendezték a me-zőgazdasági könyvek hónapját. Február végén már országos ered-ményeket összegyűjtött a könyvesboltok, a látsai könyvtárak, a nyosok, a „házi háza” árusítók. Addig azonban még több ki-állításra és könyvvásárlásra egybekötött szakíró-ankétot ren-deznek megkérni.

Az eddigi ankétokról 9 közsegünkből érkezett hír. Városlo-dón, Ösküben, Dahonyban, Nagybátonyban és Malomson. J. Horváth László mezőgazdasági szakíró, a „Vidám állattenyésztés” című sorozat munkatársa választott az érdeklődőknek. Kamondon és Noszlopon a korszerű baromfi-tenyésztésről beszéltek az elő-adok. Lovason, Örvényesen Zilai János szőlészeti kutató és szak-író tartott előadást.

A további napokban könyvtáraink újabb ankétok megren-dezésben segítenek. Összegyűjtik és értékelik a felszólaló pa-rasztoivasok észrevételeit és igényeit. Már most megállapítható, hogy az érdeklődés elérte a tavalyi szintet. Sokan vásároltak könyveket. Várható, hogy a könyvtárainkba beérkezőt parasz-toivasok száma tovább növekszik. Számuk az utóbbi két évben megkétszereződött. Megkérniuk jelenleg az olvasóvasok 18 száza-leka mezőgazdasági dolgozó .

Dezsi László, Veszprém megye országgyűlési képviselője megáltagatta az esztergomi Felsőfokú Tanítóképző Intézetet. A KISZ szervezett kétféle Japánban tett látogatásáról tartott beszámoló, utána a veszprémi hallgatókkal beszélgetett. Képünkön: Dezsi egytárs az intézetben tanuló veszprémi la-nyok körében.

Veszprém megye természeti és történeti érdekességei

Kál vezér földje, a köveskői Fekete-hegy

A ki a Balaton-parton jár, vit mindent a virágzó mandula, szilva és sok más gyümölcsös. Majdnem a hegy tetejéről szalad le az a kis patak, amely hideg vizével a föld közülről táplálja, hegy tetejére, mely völgyet vagy a hegy tetejére. Ez a legalkalmasabb út arra is, hogy megalkalmas-sá a tetejé, jelzett turistatutak szavaiólak, a jó tájékozódást.

A Fekete-hegy kihagytt tűzha-nyó, hasonlóan a tapolcai meden-cét övező szomszédaihoz. A Pan-non-tenger elomlása után, fel-színre törő vulkán erők alakították ki, telejett mindenütt bazalt koronázta. Ezek alól a rétegek alól tör fel a forrás víze, még mindig is jegyhűd. Környéke alkalmas ebédelt hely a hegye-tőre tartó turistáknak.

A tetején egészen lapos, medence-szerűen veszik körül a kállo szintek minden oldalról. Ezekre felkapaszkodva, a Balatonig nyu-ló kitárlásban gyönyörködhetünk, bal kére a monostori Hegyestű tornya és távolabb Kővöcskői, Balaton tükre csillog, alattunk a Kővöcskői nádterengere, Kővöcskői tó mellett újra a Balaton víz-től való pillantásunk. A távol-ban ködösen kékíti a Badacsony, felette a Fülöphegy hármass vonu-lata mellett újra a Balaton víz-től való pillantásunk. A távol-ban ködösen kékíti a Badacsony, felette a Fülöphegy hármass vonu-lata mellett újra a Balaton víz-től való pillantásunk. A távol-ban ködösen kékíti a Badacsony, felette a Fülöphegy hármass vonu-lata mellett újra a Balaton víz-től való pillantásunk.

A Kál-medence peremét al-kóva, Kővöcskői felett emelkedik 371 méterre a Fekete-hegy. A ja-tól való hegyoldal közeliséget. Lantásan emelkedik a lejtő és csak a gerinc felé meredekbe-bb, a szelvény oldalban mindenütt szőlő díszlik, tavasszal csipke-szerű fehérbe és rózsaszínbe bo-

Műsoros est bevételeiből egészségügyi felszerelés

(Tudósítónkól)

Február első felében műsoros estét egybekötött táncmulatsá-gol rendezett a Vöröskereszt vo-ngolai szervezete. Folyó a tél-asszonyai és lanyai vették ki re-szüket a munkából, a lányok ró-szát jelentették, műsorcsan-ka, napi táncokat próbáltak, az asszonyok pedig stílműny stíli-ték, s azt kedves kindassal dru-sítottak a táncmulatság alatt.

A műsor számait közt meg fell-említettük Bandi Pirosta szav-latát (Várna Zseni: Katonafiam-hoz), a kellemes, üdehangú Mol-nár Zoltáné Dankó-nóit és magyar népdalait (a helyi népi zenekar kíséretével). A legu-gyobb sikert mégis a kis álul-nos iskolás Vajda Adél érte el, aki egy kedves, népszerű szoneti énekelt: a közönség öt vissza is tapsolta. A másort reggelig tartó tánc követte.

Kertös célja volt ennek a ren-dezvénynek Vangolán: az első az, hogy a vangolaiak jól akarták szórakozni. A másik, a fő cél pe-dig az volt, hogy jelentős bevéte-lre tegyen szert a Vöröskereszt szervezete. A közönségk nincs or-zosa, ezért két új egészségügyi (elsősegélynyújtó) állomást ki-velemlnek felállított. A szép bevétekből most már ezt a céljukat is meg tudják valósítani.

Elismeréssel kell szólni a mű-soros est rendezőjéről, szervezo-jéről, „felkérőjéről”: Németh Lajos-neről, a Vöröskereszt szervezete titkáráról.

BOLLA JÓSEPNÉ

Újjaszervezték a pártcsoportokat

A veszprémi Felméldolgozó Vá-lalattal. A pártcsoportok élére a politikailag és szakmailag legjo-bban képzett dolgozókat állítot-ták. Az újjaszervezés célja az volt, hogy a pártcsoportok mint kis alapszervezetek működjenek, s így hatékonyabb partiet ala-kuljon ki.

László, de ki nem száradnak

Töröksektől, ezerjótól, augusztus-ban két encán nyitja a partio-ron, ahol a gyűjtők a novényi és állati élet sok ritkaságát is meg-állítják. A hegytetőn nagyon ta-rit, hanem még több helyen ta-ritatott találunk. Újabb földrajzi kutatás nemcsak egyszerűen ta-vaknak vették ezeket, hanem a tűzhányó püzzel felt krateréit la-ják bemutató, amelyekből a lassan lecsúszó víz szűrtén jön el a ba-zalttörzsektől a forrásig.

A legfontosabb kiállításpont az az Eötvös Károly kiállító, ahonét nemcsak a Kál-medence és a Balatonra láthatunk, hanem tisz-ta időben odakélik a Soma és a Bakony zonalitáinak közelébe-telje. A kiállító újra tankán ha-lad lefelé az út, hogy a szőlő-köztől választást engedjen a ki-vándulónak arra, hogy a Kőve-skői vagy Szembekellia községbe-erlen vissza. Lefelé haladva, ha visszatérünk a hegy omná, a buzgatszékkel változatos formá-ban gyönyörködhetünk, alattunk Kál horta szállásbirtoka, nevét és emléket őrző községek tűnek szemünkbe.

Tűzveszély és történelmi adottságok miatt itt és vá-ló, feliditni a kirtandóit.

BORSÁY GYÖRGY